

Ο ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΨΗΦΟΙ ΤΟΥ 'Η ΠΩΣ ΤΟ «ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ» ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΟΙΓΕΙ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΥΑΛΑ

Χάρη σε μια υπερπροβολή από τα μίντια, ο Κασιδιάρης, τα τελευταία τρία χρόνια, απέκτησε hype ως επικεφαλής μιας «ανερχόμενης πολιτικής δύναμης». Τελικά, όμως, λίγο πριν από τις εκλογές, η κάθοδος του κόμματός του αποτράπηκε, μέσω μιας ειδικής νομοθετικής ρύθμισης, που προώθησε ο Βορίδης, σύμφωνα με την οποία κάθε υποψήφιος που είναι καταδικασμένος για συμμετοχή σε «εγκληματική οργάνωση» και για «τρομοκρατικές πράξεις» αποκλείεται από την εκλογική διαδικασία.

Αυτή η «αντιφασιστική» κυβερνητική παρέμβαση συνοδεύτηκε από δημόσιες αντεγκλήσεις ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ. Ο Τσίπρας χαρακτήρισε την προτεινόμενη από τη ΝΔ τροπολογία «θεσμική αποκοτιά» που θα οδηγήσει στο αντίθετο αποτέλεσμα, προσθέτοντας ότι «η μάχη ενάντια στον φασισμό είναι μια μάχη καθημερινή και δίνεται εκεί έξω». ¹ Ο Μητσοτάκης, από τη δική του μεριά, κατηγορήσε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι «κλείνει το μάτι» στη Χρυσή Αυγή, η οποία στο παρελθόν «όποτε χρειαζόταν» είχε συμπορευτεί μαζί του. ² Υπήρξαν και δημόσιες αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε συνταγματολόγους. Ο πρώην πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας Σωτήρης Ρίζος, σε άρθρο του στην *Καθημερινή*, αποφάνθηκε ότι ο αποκλεισμός του κόμματος Κασιδιάρη είναι ένας «νεωτερισμός» που θα προκαλέσει «μία διαρκή ρευστότητα στη λειτουργία της δημοκρατικής αρχής». ³ Ο γνωστός υπερασπιστής της δημοκρατικής νομιμότητας Νίκος Αλιβιζάτος, μια βδομάδα μετά, βαθμολόγησε τις επιδόσεις του συναδέλφου του στο συνταγματικό δίκαιο με μηδέν και του απάντησε ότι η Χρυσή Αυγή «δεν είναι πολιτικό κόμμα, αλλά εγκληματική οργάνωση». ⁴

Τα αποσπάσματα που παραπάνω παραθέσαμε προσφέρουν, ομολογουμένως, πολλή τροφή για σκέψη. Θα μπορούσαμε, λ.χ., να αναρωτηθούμε τι εννοεί ο Τσίπρας όταν μιλάει για «καθημερινή μάχη» με τον φασισμό που «δίνεται εκεί έξω». Μήπως έχει κατά νου αυτά που ο ίδιος είχε υπογραμμίσει τον περασμένο Σεπτέμβρη στη ΔΕΘ, ότι στην ύπαιθρο και στον τουρισμό «υπάρχει τεράστιο έλλειμμα εργατικών χεριών» και ότι πρέπει το κράτος μας να πει ξεκάθαρα στους μετανάστες πως «έχετε δύο επιλογές, ή να γυρίσετε πίσω, ή [...] να μείψτε σε μια παραγωγική διαδικασία»; ⁵ Μήπως αναφέρεται στην καθημερινή διαπόμπευση της δεύτερης γενιάς μεταναστών, που, εκτός από το να στοχοποιείται ως θερμοκοιτίδα «αντικοινωνικών εγκλημάτων», ολοένα και συχνότερα εικονογραφείται από τους συριζαίους influencers ως δε-

Ο Τσίπρας καλεί τους κομματάκι φασίστες να βοηθήσουν κι αυτοί στο έργο της αλλαγής. Το αποτέλεσμα των εκλογών δεν δικαίωσε τις επιμορφωτικές προσπάθειές του.

ξαμενή «λούμπεν ακροδεξιών στοιχείων»; ⁶ Μήπως, απλούστατα, εδώ γίνεται νύξη στο εκπολιτιστικό έργο της αριστεράς, η οποία ανοίγει «δρόμους και μυαλά», προσεγγίζοντας τους «απλούς ανθρώπους» που «υιοθέτησαν ένα κομμάτι της πρακτικής και της ιδεολογίας» της Χρυσής Αυγής, αρκεί, ασφαλώς, να μην είναι «εγκληματίες» ή «δολοφόνοι», για να δανειστούμε τις καλαισθητές διατυπώσεις και πάλι του ίδιου του Τσίπρα σε δύο πρόσφατες τηλεοπτικές συνεντεύξεις του; ⁷

Κατά διαβολική σύμπτωση, ο Έλληνας Τσε μοιράστηκε με το κοινό την αγωνία του για τους «απλούς ανθρώπους» που έγιναν ... κομματάκι φασίστες, όχι μόνο στη θεωρία, αλλά και στην πράξη, λίγες μέρες αφότου ο Κασιδιάρης κάλεσε τους οπαδούς του να βάλουν, ψηφίζοντας, «οριστικό τέλος στο καθεστώς Μητσοτάκη» χωρίς να παρασυρθούν από τα υπόλοιπα μικρά ακροδεξιά μορφώματα. ⁸ Γίνονται, άραγε, τέτοια θαύματα; Είναι πράγματι εφικτό να τυφλωθούν ξαφνικά από την ακτινοβολία του συριζαϊκού «συμβολαίου με τον λαό» και να μετανοήσουν, εν μέσω προεκλογικής περιόδου, ακόμα και οι λάτρεις των πογκρόμ, ακόμα και οι μπάτσοι και οι караβανάδες που ήταν ένα δόλου ευκαταφρόνητο κομμάτι των ψηφοφόρων της Χρυσής Αυγής; Καμιά κορυφή δεν είναι απάτητη για την ελληνική αριστερά. Ας αναλογιστούμε ότι σήμερα άνθρωποι όπως ο πρώην αρχηγός ΓΕΕΘΑ Αποστολάκης ή τα πρώην κορυφαία στελέχη των ΑΝΕΛ Χρυσοβελώνη και Κουντουρά, έχουν πλέον στρατευτεί, ψυχή τε και σώματι, στον σοσιαλισμό, χάρη στη μεγάλη καρδιά των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς, όμως, είμαστε, ως γνωστόν, πολύ ξεροκέφαλες για να συναισθανθούμε την αριστερή αγάπη προς τον πλησίον που αμάρτησε. Πίσω από όλες αυτές τις αναπάντεχες μεταστροφές δεν βλέπουμε «δρόμους και μυαλά» που ανοίγουν, αλλά την κοινή δέσμευση στις κρατικές στρατηγικές και τα υλικότατα κοινά ταξικά συμφέροντα των αφεντικών μας.

Θα ήταν, επίσης, ενδιαφέρον να σκεφτούμε το νόημα του «αντιφασισμού» στον οποίον ορκίζεται το πολιτικό προσωπικό των αφεντικών μας, σε όλες του τις αποχρώσεις. Μέχρι πριν από έναν χρόνο, αυτό το πολιτικό προσωπικό, σε αγαστή σύμπνοια, είχε επιβάλει ένα καθεστώς καθημερινών αστυνομικών εξακριβώσεων στο όνομα της «δημόσιας υγείας» ακόμα και στις καφετέριες. Εδώ και δεκαετίες, επίσης, το «αντιφασιστικό» ελληνικό κράτος έχει στήσει και διαχειρίζεται, και πάλι σε σύμπνοια ανάμεσα στη δεξιά και την αριστερά του, ένα αρχιπέλαγος στρατοπέδων συγκέντρωσης για εργάτες χωρίς χαρτιά. Επειδή, μάλιστα, θυμόμαστε πολύ καλά τι συνέβη τις δύο προηγούμενες δεκαετίες στην ελληνική κοινωνία, και, κυρίως, επειδή όσα θυμόμαστε συνδέονται αξεδιάρυτα με την εμπειρία των antifa ομάδων στους δρόμους της Αθήνας, ξέρουμε ότι οι εξακριβώσεις στις πλατείες και η δημιουργία

Η πραγματική εφαρμογή του νόμου περί «εγκληματικής οργάνωσης»: οπαδοί που συλλαμβάνονται και προφυλακίζονται.

ενός «παράνομου», αόρατου και φτηνού εργατικού δυναμικού, μέσω του στρατοπεδικού εγκλεισμού, είναι πράγματα απείρως πιο σημαντικά, για την ανάπτυξη του υπαρκτού ελληνικού φασισμού, από τη μακρά θητεία του Βορίδη, π.χ., στην άκρα δεξιά. Η στρατιωτική διαχείριση της πολυεθνικής εργατικής τάξης ήταν ο πυρήνας γύρω από τον οποίο περιστρεφόταν και η δράση της Χρυσής Αυγής, ή ακριβέστερα, όπως έχουμε συχνά υποστηρίξει,⁹ το κρατικό σχέδιο πειθάρχησης του κοινωνικού πάτου που τέθηκε σε εφαρμογή μέσω της μετατροπής μιας ναζιστικής γκρούπας σε διαφημιζόμενο σωτήρα των αγανακτισμένων μικροαστών, με τις πλάτες σύσσωμου του «δημοκρατικού τόξου».

Γ' αυτόν τον λόγο δεν θα έπρεπε να περάσουν απαρατήρητες οι διαπιστώσεις του Αλιβιζάτου. Η επίκληση του όρου «εγκληματική οργάνωση» για τη δικαιολόγηση μιας ειδικής ποινικής μεταχείρισης είναι ένας «νεωτερισμός» τη σημασία του οποίου ο ίδιος έγκριτος συνταγματολόγος είχε τονίσει και το 2020, αμέσως μετά την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Έγραφε με γλαφυρό ύφος τότε ότι τα κάστανα είχαν βγει από τη φωτιά ήδη από το 2001, όταν καθιερώθηκε ως ποινικό αδίκημα η σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Με κύριο όπλο τον «τρομονόμο» της κυβέρνησης Σημίτη, που είχε επιτρέψει την καταδίκη της 17N, νικήθηκε, δυο δεκαετίες αργότερα, και ο φασισμός.¹⁰ Αυτό, όμως, που αποφεύγει να πει ο έγκριτος συνταγματολόγος είναι ότι το ίδιο νομικό πλαίσιο, και γενικά η ταμπέλα της «εγκληματικής οργάνωσης», αξιοποιείται πια, συστηματικά, ενάντια σε αυτό που οι εγκληματολόγοι αποκαλούν «αποκλίνουσες συμπεριφορές» της εργατικής τάξης. Οι οπαδικές κόντρες ή οι μικροκλοπές, στα δελτία τύπου της αστυνομίας, και στην ειδησεογραφία που τα αναπαράγει διαμορφώνοντας την «επικαιρότητα», περιγράφονται ως πράξεις «εγκληματικών οργανώσεων» και «συμμοριών». Ακολουθούν οι αντίστοιχες δικογραφίες, προφυλακίσεις και ποινές.

Το κρατικό σχέδιο «Χρυσή Αυγή» μπήκε στην άκρη γιατί δημιούργησε, σε επίπεδο δρόμων, πόλωση που δεν είχε προβλεφθεί και γιατί αντί να γενικεύσει το αίτημα τρόμου στον κοινωνικό πάτο πολλαπλασίασε αθέλητα τις αφορμές ενότητας και συλλογικής ενδυνάμωσης.¹¹ Η δίκη των χρυσαυγίτων ήταν μια μεγάλη επιχείρηση λήθης και συσπείρωσης πίσω από το ελληνικό κράτος που ξαφ-

νικά μεταμφιέστηκε σε «τείχος της δημοκρατίας», ενώ μέχρι τότε ήταν ο αληθινός ενόρχηστρωτής των χρυσαυγίτικων πογκρόμ. Αποτέλεσε, όμως, και μια ευκαιρία να παραχθούν συναινέσεις σε νέα νομικά εργαλεία για την εγκληματοποίηση της εργατικής τάξης. Και δεν χρειάζεται να ανησυχούν οι συνταγματολόγοι για τη «ρευστότητα στη λειτουργία της δημοκρατικής αρχής». Το ελληνικό κράτος εναλλάσσει τα πειθαρχικά του σχέδια με σκοπό να γίνει πιο σύμπαγες και πιο στέρεο, καθώς εντείνεται η πολεμική του προετοιμασία.

1. «Αλ. Τσίπρας: Διάτρητη η τροπολογία της κυβέρνησης – Γίνεστε οι καλύτεροι χορηγοί της ακροδεξιάς», *Ναυτεμπορική*, 11/04/2023.
2. «Στα ύψη η κόντρα ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ για το 'κόμμα' Κασιδιάρη», *Τα Νέα*, 10/04/2023.
3. Σωτήρης Ρίζος, «Το συνταγματικό πρόβλημα των εκλογών», *Καθημερινή*, 23/04/2023.
4. Νίκος Αλιβιζάτος, «Για την αποκατάσταση του Συνταγματικού Δικαίου», *Καθημερινή*, 29-30/04/2023.
5. Στο προηγούμενο τεύχος μας είχαμε τοποθετήσει αυτές τις δηλώσεις στον ευρύτερο καμβά της μεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους σήμερα. Βλ. «Τα αφεντικά μας είναι ενθουσιασμένα αλλά θέλουν κάποιον να τους οργανώσει: Από τα 'κύματα' της 'πανδημίας', στις 'ροές' των μεταναστών (Μέρος Β')», *Antifa* #84, 03/2023.
6. Βλ. «'Συμμορίες ανηλίκων': Το βρίσιμο στην εργατική νεολαία και η χρησιμότητά του», *Antifa* #78, 12/2021.
7. «Άκης Σκέρτσος: Νέα απάτη με παραποιημένη δήλωση Τσίπρα για Χρυσή Αυγή», *Η Αυγή* [ηλ. έκδ], 18/05/2023. «Αλέξης Τσίπρας: Δεν είναι φασίστες όλοι όσοι ψήφισαν Χρυσή Αυγή», *Το Βήμα*, 19/05/2023.
8. «Έμμεση προαναγγελία Κασιδιάρη ότι θα προσβάλει το αποτέλεσμα των εκλογών», *Η Εφημερίδα των Συντακτών*, 10/05/2023. Προσέξετε τον τίτλο που διάλεξε η εφημερίδα που έχει αφεντικό τους αναγνώστες της για το κάλεσμα του Κασιδιάρη προς τους οπαδούς του.
9. Βλ. «Φασισμός και αντιφασισμός σήμερα: Στη μαλακία, στη θεωρία, στην πράξη», *Antifa* #33, 10/2012.
10. Νίκος Αλιβιζάτος, «Η Χρυσή Αυγή, τα κάστανα και η φωτιά», *Καθημερινή*, 11/10/2020.
11. Βλ. «Η μοναδική πηγή αισιοδοξίας: Η εργατική τάξη των νότιων Βαλκανίων στα χρώματα των μνημονίων και του ιού», *Antifa* #80, 05/2022.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

«Τα καλώδια της ΔΕΗ δεν είναι σκέτο σύρμα. Είναι και ένα ακτινωτό δίκτυο εξουσίας από μια κεντρική πηγή προς μυριάδες μικρούλες μπρίζες. Με αυτή την έννοια, το ηλεκτρικό δίκτυο μπορεί να μεταφέρει και εντολές». Αυτά γράφαμε σε ένα πρόσφατο άρθρο ετούτου εδώ του περιοδικού που επηρέασε πολύ περισσότερο από όσο διαβάστηκε.¹

Εννοούσαμε ότι η τιμολογιακή πολιτική των «ηλεκτρικών εταιρειών» λειτουργεί ως αντλία χρήματος από τον «πληθυσμό», δηλαδή εμάς, προς τις μεγάλες βιομηχανίες. Το κράτος, λέγαμε, μπορεί έτσι να κανονίσει την επιδότηση της τσιμεντοβιομηχανίας μέσω ειδικών τιμολογίων ρεύματος, ή ακόμη και απλά αφήνοντας τις τσιμεντοβιομηχανίες να χρωστάνε, μέθοδος που μετατρέπει τις ηλεκτρικές εταιρείες σε κανονικές τράπεζες.²

Στο επόμενο τεύχος ξεκαθαρίσαμε περαιτέρω αυτή την περίπλοκη διαδικασία, μέσω ιστορικής αναδρομής. Σημειώσαμε ότι ο βασικός στόχος της ΔΕΗ, όταν αυτή δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '50, ήταν η παροχή ρεύματος στην εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος». Μάλιστα το ρεύμα θα το πλήρωνε ο «πληθυσμός». Σύμφωνα με την αρχική συμφωνία, η «Αλουμίνιον της Ελλάδος» θα πλήρωνε 9 δραχμές την κιλοβατώρα για 50 χρόνια – την ίδια στιγμή, το γενικό κόστος του ρεύματος ήταν 35 λεπτά ανά κιλοβατώρα, δηλαδή τετραπλάσιο.³

Αυτή η μετεμφυλιακή στρατηγική συνεχίστηκε από το 2010 και μετά με προβιά νεοφιλελευθερι-

σμού. Η «εμβληματική μεταρρύθμιση» του «ενεργειακού χρηματιστηρίου» έλαβε χώρα μεταξύ 2018 και 2019, επί Σύριζα. Ο αρμόδιος υπουργός, Γιώργος Σταθάκης, σημείωνε ότι επρόκειτο για προσπάθεια μετάβασης «σε ένα ενεργειακό σύστημα που θα μεριμνά για τους καταναλωτές».⁴

Όντως, εμάς είχε στο μυαλό του. Στα χρόνια που ακολούθησαν, η «ενεργειακή κρίση» φορτώθηκε στην καμπούρα μας μέσω «σύνδεσης των τιμών με το χρηματιστήριο ενέργειας». Εν τω μεταξύ το κράτος επιδοτούσε τους λογαριασμούς και το έγραφε και πάνω τους: αντί για 200 ευρώ πλήρωνες μόνο 90. Παλιά βέβαια πλήρωνες 60.

Εκείνο που δεν έγινε γνωστό με αντίστοιχη έμφαση ήταν ότι εν τω μεταξύ, και μέχρι τον Δεκέμβριο που μας πέρασε, οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες» της χώρας, είχαν συμβάσεις με σταθερά τιμολόγια!⁵ Και ότι αυτές οι συμβάσεις είχαν προκύψει με «πολιτικές ουσιαστικά αποφάσεις», δηλαδή με κρατική παρέμβαση.⁶ Ποιες είναι αυτές οι ενεργοβόρες βιομηχανίες; Η Βιοχάλκο ρουφάει 1,4 τεραβατώρες ανά έτος. Τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ ρουφάνε 0,5 τεραβατώρες ανά έτος. Στην κορυφή των καταναλώσεων βρίσκουμε –τι άλλο;- την εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος» με κατανάλωση 3 τεραβατώρες ετησίως.

Οπότε, με κρατική απόφαση, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2022, αυτές οι ενεργοβόρες βιομηχανίες πλήρωναν σταθερές τιμές ρεύματος στη ΔΕΗ. Την ίδια στιγμή η ΔΕΗ ρουφούσε τα λεφτά του «πληθυ-

σμού» και τις κρατικές «κοινωνικές» επιδοτήσεις, βγάζοντας τη ζημιά. Οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες της χώρας» δέχονταν κρατική επιδότηση και χρηματική υποστήριξη από εμάς τους υπόλοιπους. Και εν τω μεταξύ οι κρατικοί ρουφιάνοι μάς τάζαν φούμαρα περί κρίσης, ενεργειακού χρηματιστηρίου και «νεοφιλελευθερισμού».

Αυτό που έγινε μετά τον Δεκέμβριο του '22 είναι ακόμη πιο ενδιαφέρον. Η ΔΕΗ αποφάσισε να «ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για νέα τιμολόγια στη βάση των χονδρεμπορικών τιμών της αγοράς». Εκείνο που επεδίωκε ήταν «το άνοιγμα της αγοράς υψηλής τάσης», δηλαδή οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες» της χώρας να προσφύγουν στους «ιδιώτες παρόχους». Εν τω μεταξύ, οι «ιδιώτες πάροχοι», με κάποιο παράξενο τρόπο ανήκουν στις «ενεργοβόρες βιομηχανίες»: Η Protergia και η Watt & Volt ανήκουν στο «Αλουμίνιον της Ελλάδος». Η Elpedison ανήκει στα «Ελληνικά Πετρέλαια». Η Ήρων ανήκει στην κατασκευαστική ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, η οποία με τη σειρά της βρίσκεται σε «στρατηγική συμμαχία με τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ».⁷ Εννοείται ότι, καθόλη τη διάρκεια της «κρίσης», όλες αυτές οι «ιδιωτικές εταιρείες» μας στέλνουν ακριβώς τους ίδιους φουσκωμένους λογαριασμούς και εισπράττουν την ίδια κρατική επιδότηση με τη ΔΕΗ. Όσο για τα συμβόλαια που ετοιμάζονται να συνάψουν με τις μητρικές τους «ενεργοβόρες βιομηχανίες», δεν μας τα περιέγραψαν, αλλά μπορείτε να τα φανταστείτε.

Σημειώστε για το τέλος ότι όλα τούτα είναι σημαντικό τμήμα της πολεμικής οικονομίας. Όπως το